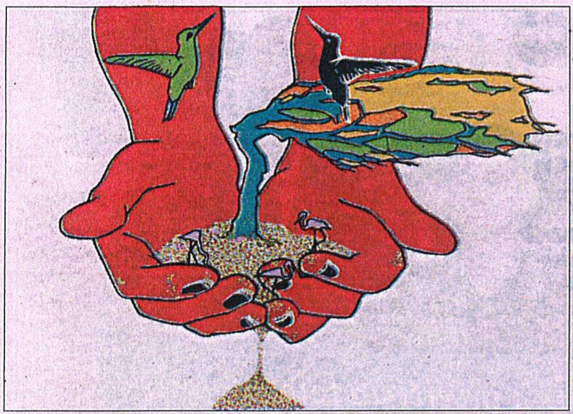

„Met handen kun je werken aan een betere wereld."

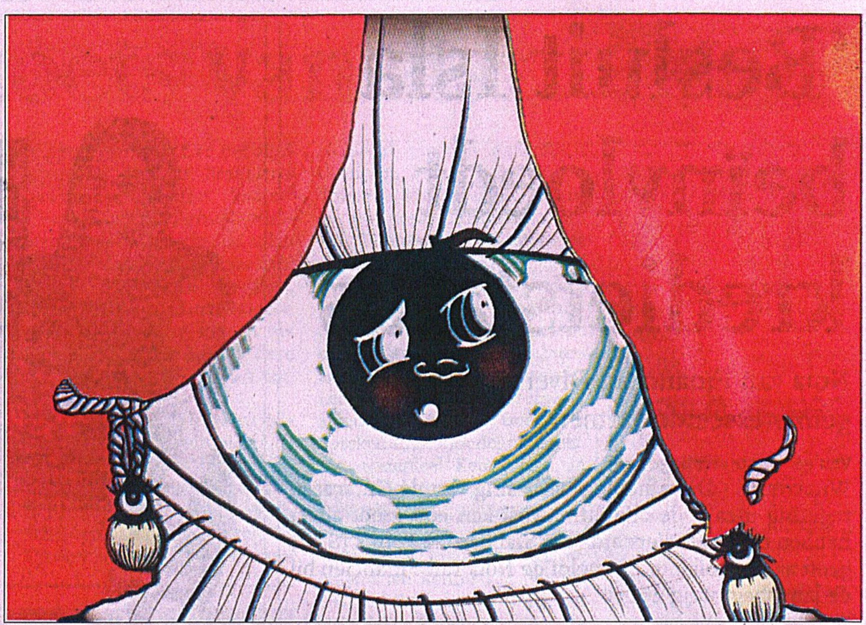

Een oog zijn is ook niet zo ideaal, want deze ziet ook minder mooie dingen en moet een groot deel van het etmaal rusten.

ILLUSTRATIES JOWY MAASDAMME

Het sprookje Curasonchi

Door Jeroen Heuvel

Ik wou, ik wou dat ik ... was. Hoe vaak wensen mensen, kleine mensen, grote mensen, dit niet in hun leven. Zo zijn er veel verhalen ontstaan. Nu is er een prachtig geïllustreerd en verzorgd uitgegeven boekwerk over een hart, Curasonchi, dat alle andere organen wil zijn, behalve zichzelf. Wat zou zij graag ogen willen zijn, want dan kan je alles zien. En er is zo veel moois te zien. Maar dan ontdekken de ogen minder mooie dingen en de ogen moeten een groot deel van het etmaal rusten. Nee, dan iets anders. Wat zou zij graag handen willen zijn, want dan kan je werken aan een betere wereld en elkander helpen. Maar er zijn ook handen die alleen maar stelen of de wereld vernietigen. Nee, dan maar liever...

Van Levi Silvanie en Rosabelle Illes

Wens-sprookjes; ze zijn er in allerlei soorten en talen: De Griekse mythe over koning Midas en de ezelsoren; De visser en de djinn, uit Duizend-en-één-Nacht; De dwaze wensen, een sprookje van Charles Perrault; Het tovervisje 'Piggelmee' van de gebroeders Grimm en veel variaties zoals Van de visser en zijn vrouw met het refrein: „Mannetje, mannetje Timpe Te, / botje, botje in de zee, / mijn vrouwtje die heet Ilsebil, ze wil niet zoals ik wil."

Deze sprookjes zijn er niet voor gemaakt om iemand te weerhouden haar grote droom te concretiseren, ze leren ons de wijsheid dat we realistisch moeten blijven, en niet het onmogelijke kunnen wensen. Bovendien leren ze je goed bewust te worden van wie je bent, wat je talent is, en dat talent in te zetten voor het algemeen belang, om uiteindelijk die inherente wens van iedereen ooit te kunnen verwerkelijken: onvoorwaardelijke liefde voor alle medeschepsels.

De diepere laag is dat juist omdat Curasonchi zich bewust is geworden van de kwaliteiten van de andere organen, door ze te ervaren, ze die andere organen om hun merites waardeert en aan de andere kant hierdoor ook haar eigen kwaliteiten beter kan ervaren en inzetten voor het geheel. Het is niet alleen in één lichaam zo dat alle organen moeten samenwerken om de ziel en de geest die in dat lichaam huizen, te steunen om op volle potentie te kunnen 'zijn'. Ook in elk team, bedrijf en land, moeten individuen zo goed mogelijk hun talenten ontwikkelen om het geheel optimaal te laten functioneren. Stel je voor dat in een band iedereen de zanger wil zijn, of iedereen de drummer. Wat een saaie muziek wordt dat, of erger nog, helemaal geen muziek. Of dat op een boot iedereen de marconist wil zijn, wie staat er dan aan het roer. Wat is een lichaam als ieder orgaan alleen maar het hart wil zijn, of andersom als niemand dat wil zijn.

Het boek verschijnt in het kader van de Internationale Hartdag, 29 september. Het is geschreven door Levi Silvanie, onder andere bekend als muzikant en geïnspireerd op een van zijn liederen 'Djis mi mes' en door Rosabelle Illes, onder andere bekend als dichter en performer. Het sprookje staat vijf keer afgedrukt, in de twee spellingswijzen van het Papiaments en in het Engels, Spaans en Nederlands, telkens geïllustreerd door de bijna dertig beelden van Jowy Maasdamme. Van alle drie de artiesten is gemakkelijk werk te vinden op internet.

Koop het boek, lees het samen met de kleintjes: van 'harte' aanbevolen.

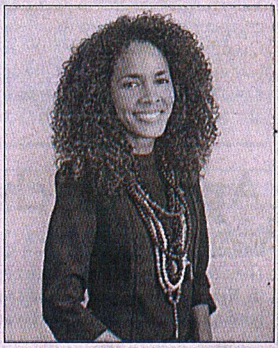

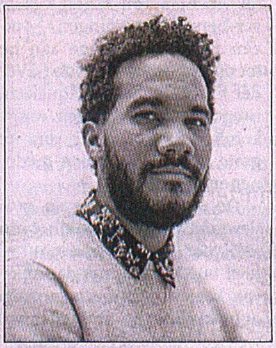

Rosabelle Illes (links), Levi Silvanie en Jowy Maasdamme.

FOTO'S JONATHAN PETIT (ILLES) EN JONATHAN BAENA

Advertentie